

окремих компонентів МПУ (о. н. п. с.) , було надано авторське бачення сутнісного змісту його як понятійної категорії та зазначено переваги доцільності її адаптації. По – четверте, встановлено тісний взаємозв'язок між обраними ключовими сегментами характеристики МПУ (о. н. п. с.), що сприяє забезпеченню більш предметного розуміння та впливу його дієвості на розвиток всіх суб'єктів різного управлінського рівня в питаннях охорони довкілля в майбутньому.

Література

1. Кононенко І.А. Громадське екологічне управління в системі природоохоронної діяльності . *Публічне управління та митне адміністрування*. 2022. № 1 (32). С. 24-28.

2. Зеленков А. В. Управління органами державної влади та місцевого самоврядування з використанням стандартів якості та організаційних моделей. *Економіка та управління національним господарством*. 2018. Вип. 23. С. 73–81.

3. Радчук Т. М. Класифікація механізмів публічного управління інноваційним розвитком економіки. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2020. Вип. 19. С. 124–127.

4. Білик О.І., Лукашевська У.Т. Сутність, значення та розвиток публічного механізму. *Економіка і суспільство*. 2017. Випуск №12. С.177-180.

5. Гетьман А. П. Організаційно - правовий механізм охорони навколишнього природного середовища. *Проблеми законності* : зб. наук. пр. Харків, 2014. Вип. 125. С. 119-128.

6. Белошапка Т. В. Вплив та актуалізація організаційного механізму публічного управління в сфері екологічної безпеки в Україні. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2022. Випуск 3. С. 218-222.

УДК [35.072.3:35.078.3-001.82]:81.42 (477)

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОНЯТТЯ “ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ” ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Івченко В. Л. здобувач ступеня доктора філософії,
Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського "ХАІ"

Купріянова В. С. к.е.н., доц., доц. кафедри
економіки та публічного управління,
Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського "ХАІ"

Для органів публічної влади формування державної політики, орієнтованої на виявлення, обробку, зберігання та поширення інформації в управлінській,

політичній і економічній сферах, є необхідною умовою забезпечення стабільного та ефективного функціонування системи управління в цілому.

Війна спричинила тенденцію до централізації та посилення стратегічного управління, внаслідок чого питання належного інформаційно-аналітичного забезпечення державних органів набуло особливої **актуальності**. Це формує об'єктивну потребу у створенні спеціальних допоміжних служб, здатних забезпечувати управлінців на всіх рівнях державної влади достовірними аналітичними даними для прийняття виважених рішень. Таким чином, проблематика інформаційно-аналітичного забезпечення (ІАЗ) органів публічної влади має важливе значення як для теорії, так і для практики публічного управління та адміністрування в Україні

Метою дослідження є узагальнення сутності та змісту сучасних думок іноземних та українських науковців і практиків стосовно різних аспектів формування, розвитку та реалізації механізмів ІАЗ діяльності органів публічної влади, а також визначення його значення та ролі у підвищенні ефективності вітчизняної системи державного управління.

Виклад основного матеріалу. В роботі проведено джерелознавче дослідження щодо сутності, значення та сучасних тенденцій розвитку поняття ІАЗ діяльності органів публічної влади. Встановлено, що сучасні дослідники описують ІАЗ як багатогранне явище, яке охоплює різноманітні аспекти управлінської роботи та передбачає комплекс заходів, спрямованих на збір, аналіз і застосування інформації, необхідної для реалізації функцій і виконання завдань, що стоять перед органами державної влади. Це свідчить про важливість вдосконалення нормативної бази, підготовки фахівців та використання інноваційних технологій для адаптації до сучасних викликів. ІАЗ діяльності органів державної влади зазвичай розглядається науковцями як комплексне поняття, що включає в себе різні аспекти управлінської діяльності та передбачає низку дій із збору, обробки і використання інформації, необхідної для виконання функцій і завдань, покладених на органи державного управління. Ця система складається з трьох взаємозалежних рівней – інформаційного, аналітичного та технічного, які, взаємодіючи, створюють інтегровану платформу для підтримки державного управління.

Авторами з'ясовано, що англomовні наукові джерела не мають повного аналогу терміну ІАЗ. Це обумовлено тим, що концептуальні межі цього поняття в українській практиці визначені чіткіше, ніж в англomовних дослідженнях, де зазвичай використовуються ширші або навпаки більш фрагментовані підходи. Також, у міжнародних роботах акцент робиться або на інтеграції інформаційних і аналітичних технологій, або ж ці аспекти розглядаються окремо.

Наприклад, Rosenbloom, D. H., Kravchuk, R. S., & Clerkin, R. M. описують інформаційно-комунікаційні технології як важливу частину державного управління. Вони підходять до цього поняття дуже широко, закладаючи тим самим ґрунтовний вектор розвитку цієї теми та вбачають інформаційно-комунікаційні технології як засіб, який допомагає збирати, організовувати та обмінюватися інформацією в організаціях. На їхню думку технології

полегшують прийняття рішень і покращують управлінські можливості, допомагаючи в організації даних, аналізі та спілкуванні [2].

Водночас, існують і більш деталізовані підходи які поділяють ІАЗ на два рівні: інформаційний, що охоплює впровадження технологій для оперативного доступу та управління даними та аналітичний, спрямований на оцінку та прогнозування, необхідні для прийняття стратегічних рішень.

Marc Holzer та Richard W. Schweser фокусуються саме на аналітичному рівні і вважають, що визначення та роль ІАЗ охоплює збір даних, статистичний аналіз і використання аналітичних інструментів для покращення управління [3].

Натомість D. F. Kettl наголошує на більш практичному застосуванні зазначаючи, що аналітика дозволяє вимірювати продуктивність і оцінювати вплив політики, забезпечуючи ефективне використання ресурсів і прийняття рішень на основі фактичних даних [4].

Зважаючи на багатогранність поняття ІАЗ цілком природно, що і у вітчизняному науково-дослідному полі науковці, які займаються його визначенням, концентруються на окремих аспектах, таких як інформаційна або аналітична складова. Розкриваючи сутність поняття «інформаційне забезпечення» можна виділити ряд наступних тлумачень: цілеспрямована робота зі збору інформації, її реєстрації, передавання, обробки, узагальнення, зберігання та пошуку суб'єктами контролю з метою використання для управління; організація масивів, потоків та процесів переробки інформації для всіх рівнів системи управління підприємством.

Шапошников К.С. трактує поняття ІАЗ як двокомпонентну функціональну структуру, що діє у форматі інтегрованої системи взаємодіючих підсистем, які покликані забезпечувати підтримку процесу прийняття управлінських рішень [5].

Мішина С. В. та Мішин О. Ю. тлумачать поняття ІАЗ як таке, що уточнює мету збору, опрацювання та збереження даних, при цьому характеризується універсальністю, що дозволяє розширювати сфери його застосування [6].

Ю. Л. Мохова та Н. В. Линьова розглядають визначення поняття ІАЗ діяльності органів державної влади як систему дій, спрямованих на отримання, обробку та застосування інформації, що є необхідною для реалізації функцій і завдань, покладених на органи державного управління. В рамках цього підходу виділяються ключові складові ІАЗ, а саме: рівень, що відповідає за збір та обробку даних, та аналітичний рівень, орієнтований на аналіз і використання отриманої інформації для забезпечення управлінської діяльності [7].

Аналіз поняття ІАЗ свідчить про відсутність єдності думок серед науковців. Крім того, деякі визначення можна віднести до інших видів забезпечення. Наприклад, організацію масивів, потоків та процесів переробки інформації більш доцільно віднести до технічного забезпечення діяльності.

А. Дегтяра вважає, що головною метою системи інформаційного забезпечення управлінської діяльності органів влади є отримання на основі зібраних вихідних даних вторинної, обробленої інформації, яка слугує основою для прийняття управлінських рішень. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити низку часткових завдань, зокрема збір первинної інформації, її

збереження, розподіл між структурними підрозділами органу управління та їхніми працівниками, підготовка до переробки, безпосередньо переробка, надання органу управління інформації у підготовленому вигляді, а також забезпечення прямих і зворотних зв'язків у процесі її циркуляції [8].

На думку авторів дослідження підхід до розгляду інформаційної та аналітичної функцій як інтегрованих і нерозривних компонентів є більш правильним та комплексним, оцінка ризиків та моделювання кризових ситуацій включає повний цикл процесів: від збору даних до стратегічних рішень. Це показує нерозривний зв'язок між інформаційною складовою (збір даних) та аналітичною (побудова моделей та оцінка ризиків).

Висновки. У підсумку встановлено, що ІАЗ державного управління охоплює широкий спектр технологій і методів, спрямованих на збирання, обробку, аналіз і використання даних для підтримки процесів прийняття рішень у державній сфері. Таким чином, можна зробити висновок, що це поняття є багатогранним і вимагає комплексного підходу до його вивчення та впровадження. Незважаючи на солідний внесок вітчизняних і зарубіжних фахівців у наукове осмислення ролі ІАЗ, все ще бракує спеціальних досліджень, присвячених розкриттю та узагальненню сутності та змісту ІАЗ, що обумовлено особливостями державних систем, культурного контексту та еволюцією управлінських технологій. Проведений аналіз демонструє, що сучасне поняття ІАЗ державного управління включає інтеграцію передових технологій, таких як штучний інтелект, машинне навчання та великі дані, що дозволяє автоматизувати процеси збору й обробки інформації та підвищувати якість стратегічного планування і прогнозування. Особливої уваги заслуговує використання ІАЗ як частини інноваційних моделей е-урядування, які забезпечують ефективну взаємодію між рівнями та структурами державної влади.

Перспективи подальших досліджень полягають в обґрунтуванні необхідності розвитку нормативно-правового, структурно-функціонального, адміністративно-технічного та програмно-технологічного середовища системи ІАЗ органів державного управління в Україні; удосконалення механізму державного управління у сфері інформатизації; підвищення ефективності застосування механізмів надання експертно-аналітичної підтримки у сфері розробки та ухвалення публічно-управлінських рішень.

Література

1. Мохова Ю. Л., Линьова Н. В. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державного управління // Публічне управління та митне адміністрування. 2018. №2 (19). С. 74-80. DOI: <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2018-2-74-80>

2. Public administration: Understanding management, politics, and law in the public sector / David H. Rosenbloom, Robert S. Kravchuk, Richard M Clerkin. New York : Routledge, 2022. 660 p. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003198116>.

3. Marc Holzer, Richard W. Schweser Public Administration: An Introduction Routledge, 2019. 452 p.
4. Kettl, D. F. Politics of the Administrative Process Texas CQ Press, 2023. 480 p.
5. Шапошников К. С. Роль і значення інформаційно-аналітичного забезпечення в системі регіонального менеджменту // Розвиток продуктивних сил і регіональна економіка. Одеса, 2019. Вип. 29. С. 373-378.
6. Мішина С. В., Мішин О. Ю. Інформаційно-аналітичне забезпечення управління соціально-трудовими відносинами // Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка". 2023. № 1. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.1.19>
7. Мохова Ю. Л., Линьова Н. В. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державного управління // Механізми державного управління. Дніпро, 2018. № 2 (19). С. 74-80 DOI: <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2018-2-74-80>
8. Дегтяр А. О. Державно-управлінські рішення: інформаційно-аналітичне та організаційне забезпечення : монографія. Харків : Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2004. 224 с.

УДК 352:332.1

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ВЕКТОР ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

***Кадала В.В.**, к.ю.н., доцент, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін та економічної безпеки, факультету №4
Донецького державного університету внутрішніх справ*

Публічне управління має на меті забезпечення збалансованого розвитку країни і суспільства, обумовлює чітке розуміння комплексу організаційних засад, сучасних форм і засобів впливу, спрямованих на розвиток українського громадянського суспільства в надзвичайних умовах. Активні воєнні дії в Україні призвели до появи нових викликів та завдань в системі публічного управління, котре на даний час виступає стратегічним вектором досягнення Цілей Сталого розвитку (далі – ЦСР) Такі події призвели до появи проблематичних аспектів в циклах адаптації способів і прийомів публічного управління, що обумовило вибір напрямку дослідження. Постало питання переосмислення рольового аспекту публічного управління в системі органів виконавчої влади та місцевого самоврядування виходячи з наявних воєнних викликів в Україні. Одночасно з'явилася нагальна потреба перегляду та вдосконалення напрямків досягнення ЦСР на базі інструментів публічного управління, що підкреслює актуальність та осучасніть вивчення даного питання.

Проблематичні та методологічні аспекти публічного управління були і залишаються активними тематичними сегментами в колі науковців. Як предмет вивчення публічне управління знаходить відображення в дисертаційних та монографічних дослідженнях, оприлюднюються результати досліджень вітчизняних вчених на Міжнародних та Всеукраїнських конференціях. До складу вчених, котрі досліджували різні питання публічного управління варто віднести